

там княгіні Радзівілл у Ігуменскім паве-
щі адчынены троі беларускія начатковыя
школы, апрач таго чатыры школы наме-
чаны да адкрыцца у бліжэйшы час.

У м. Узьдзе, Ігуменскага павету па-
мянёная земля ўласніца адчыніе раме-
сьлене вучылішто для селянскіх дзячей.

Беларускі тэатр. Апошнімі часамі што-
тыдня ставяцца у Менску беларускія
спектаклі. Першыя «Т-ство Драмы і Ка-
мады» раскалоася на дэзве трупныі
на школу, а на карысль для беларус-
кага тэатру. Трупны начынаюць конку-
рыраваль, што прымушае іх звязртап'
больш увагі на акуратнасць пастаноўкі
спектаклю. Зявілоася шмат новых спэ-
чічных твораў, як «Бутрым Няміра»,
«Манька», «Калісь», «Чорт і Баба»—
Ф. Алехновіча, «Цётка з Бразыліі»—пер.
з ангельскага Ждановіча і шмат інш. Ал-
ным словам, новазакладзеныя трупныі,
вырасшыя на руінах Першага т-ва Бе-
ларускай Драмы і Камады, — Беларускі
Народны Тэатр пад кірауніцтвам Ф.
Алехновіча, і Беларускі Нацыянальны
Тэатр пад кірауніцтвам Ф. Ждановіча,
начынаюць працаваць як съледна. Стады-
шы на грунт вольнай канкурэнцыі, яны
хутка дабываюць таго, што будуть абы-
ходзіцца без пабочнага падтрымання.

Сярод уцекачоў. Уцеканкай камісія
Рады Беларускай Н. Р. пастанавіла пра-
сіць наемецкіх уласніц дазволіць камісіі
паслаць сваіх прадстаўнікоў у гэтакія
уцеканкія пункты: Баранавічы, Маладеч-
на, Гомль, Магілеў, дзе у паперашні
час маецца вялікі лік беларусаў-уцека-
чоў.

Беларуская краевая выстаўка. 1-го
верасня адкрыцца у Менску Беларус-
кая краевая выстаўка. Для выстаўкі
выдрукованы каталогі на беларускай,
немецкай і польскай мовах. Ініцыятарам
выстаўкі з'яўляецца локтар археолёгіі
Іннель; яму шмат дапамагаў вядомы бе-
ларускі дзеяч І. Лупкевіч.

Беларускія настаўніцкія курсы. На
беларускія настаўніцкія курсы, каторыя
адчыняюцца 1-го верасня, закліканы
лекцарамі грамадзянскія дзеячы. Сярод
іх маецца вядомы археолёг пан Сынітка,
каторы будзе выкладаць на курсах гі-
сторыю мі. Слуцка, Менска і археолё-
гію.

Ушанаванне памяці Ф. Скарны. У
вандзелак 19-го жніўня (па ст. ст.—
6-го жніўня) адбылася 401-я роцніца
істнавання беларускага друку. Гэтая роц-
ніца злучаецца з днём ушанавання памя-
ці славнага чашага вучонага Фран-
цішка Скарны, пераклаўшага Быблію
на беларускую мову. 6-го жніўня 1517-
го г. выйшаў у съвет беларускі писа-
тэр, перакладзены і выдрукованы ста-
раннем Ф. Скарны.

Летасць наш тыднёвік «Вольная Бе-

ларусь» адсвяткаваў памяць Скарны
тым, што выдаў «залаты нумар» тыднё-
віка с артыкуламі аб Скарны і яго
значэнні у культурным поступі беларус-
кага народа. Цяпер гэтага нумару у
прадажы німа і яго можна бачыць толь-
кі, як бібліографічную рэдкасць.

Пытанне аб беларус- ской тэрміналёгіі.

Ліст да рэдактару.

Шаноўны пане рэдактару!

З'вертаюсь да Вас с просьбай дадзі
мейсцо на старонках «Вольнае Беларусь»
майму лісту. Здаецца мне, што пы-
танне, якога дотаркалося я, мае вялікую
вагу у справе эдукацыі. Реч вось у чым.
Як ведама, пяпер у нас на Беларусі
начынаюць выходзіць падручнікі па раз-
ных навукам. Ні таркаючыся іхнае год-
насці с погляду педагогічных вымagan-
няў, я хачу звязрнуць увагу грамадзян
на апрацоўку тэрміналёгіі.

Ведама, што беларуская мова у гэтым
зусім ні мела разгінія, і пяпер мы мусім
за кароткі час зрабіць тое, што
звычайна робіцца на працягу цалых па-
каленняў. Вось тут і можа спаткапаць
нас ніспадзеваная бяда. Раскіданыя па
ўсіх ашарах Беларусі і нават у знач-
ных ліку звонку яе, нашы съядомныя
сілы прымушэнны апрацоўваць тэрмі-
налёгію паасобку, а гэта пагражае розна-
голосіцай і вялікай спакусай увясці га-
тавыя тэрміны іншых народаў: расійцаў
і украінцаў, прыдаўшы ім беларускую
гаворку. Гэтай прыгоды нам траба уні-
кнунуць усімі заходамі. Дзеля таго я пра-
панаваў-бы вось што:

У Менску ці Вільні, дзе знайдзеца
больш сіл, злажыць такую камісію,
якая-б узяла на сябе абавязак выраб-
ляць тэрміналёгію па ўсіх предметах
школьнага навучання. У гэтую камісію
павінны пасыланца усе праекты тэрмі-
налёгіі, каб з розных зрабіць аднастай-
ную. Толькі такую апрацованую тэрмі-
налёгію друкаваць у прэсі. Такім чынам
можна унікнунуць таго сумнага звязвіча,
якое бачым мы у украінцаў, дзе, пры-
кладам, кожны падручнік граматыкі мае
сваю тэрміналёгію.

Другое, на што я ханецу-бы звязр-
нуль увагу, гэта — размыванне нашае
мовы чужаземнымі словамі і складам гу-
таркі. У слоўніку Носовіча бесьць шмат
слоў, якія пяпер ужо зусім ні ўжываюцца
дзеля таго, што іх выціснулі пап-
сованыя расійскія. Мы кажем «шпот»,
заместа «рахунак», «плотнік» заместа

«дайлід» ці «цесяля», «савет» заместа
«рады» і т. д.. Шмат можна зазначыць
такіх слоў ні толькі у будзенай гутар-
цы наших людзей, але і у творах на-
ших пісьменнікаў. Трэба звязрнуць ува-
гу і на ўплыў польскай мовы. У нас зу-
сім абыклае слово «нацыялізм», ці «па-
вядлуг», тагды як наша мова вымагае
казаць «прыкладам» і «подлуг».

Будзем дбаць аб красе і чыстасце
мовы. Без гэтага будзе ні мова, а якісь
жаргон, мешаніна расійскіх і польскіх
слоў і выразаў.

Пры стварэнні тэрміналёгіі нельга
абмежавывацца толькі будзенай гутар-
кай селянскага люду. Гэтая гутарка,
шэўня, заўсягды будзе найбагатейшай
скарбніцай напае мовы, але і нельга ад-
кідаць багацця разумення і выразаў,
якое знаходзіцца ў старых дакументах
нашага дзяржаўнага жыцця.

Калі мы натрапім на такое слово,
каторое мы яшчэ ні чулі калі сябе, гэ-
та ні прычына, каб зусім ні ужываць
яго дзеля навучнае мэты.

Трэба дазвацца які санс мае корень
гэтага слова, і часта можэ быць, што
яно лепей адпавядае таму памяці, для
якога у пяперашнія часы ужываем по-
вае, ўзятае с чужой мовы.

Трэба памятаваць, што у мінушчы-
ні мы былі і багацей і асьвечней, чым
цяпер.

Побач з матэрыяльным зубожэннем
ішло і зыншчынне нашага духоўнага
багацця. Подлуг таго, для нас алкаго-
ванне пасярод памятнікаў забытае ста-
рыны выйшаўшыя з ужывания выразаў,
слоў, асобных абаротаў гутаркі, будзе
ні павярненне назад, а паступовае разъ-
віцце мовы.

Так сама магчыма тварыць новыя
словы, калі брань корэнь ужо істнующаго
і рабіць выгадныя. Прыкладам, бесьць
у нас слово «поперац», але піма тако-
га, якое адпавядае грэцкаму «дыматр».

Расійская «папярэчнік» у нас мае
зусім іншы санс. Магчыма стварыць но-
вае слово «пераканік», «празмернік»,
хочь такія слова будуть с пачатку і
вельмі дзіўныкі.

Німа у нас слова «паралельны»,
—магчыма стварыць тэрмін «паўзягну-
ты», уважаючы на тое, што «паралю»
на нашаму — «паў паўз».

Прануючы пяпер над падручнікам па
фізыкі для вышэйшых начатковых школ
і вучыцельскіх самінарый, я мушу ад-
даваць штат часу стварэнню тэрміналё-
гії, як чага лепей, дапэсованаі да га-
тавай маты. Досі ужо маю шмат матэрыя-
лу, але жыцце на далёкай адлегласці
ад цэнтра беларускай культуры і піхнат
сюзіліяў беларусаў людзей, якія
цікавіліся бы гэтымі справамі, рабіць
тое, што праца малі ні можа быць раз-

гледжена з усіх бакоў знаючымі людзьмі. Дзяла таго кітчу усіх, хто цікавіцца гэтым пытаннем, пакуль што зрабіць так:

Ніхай кожны з нас возьме на сябе якую небудзь школьнью навуку, ці аддзел яе, і зд пачатку да канца выпрацую тэрмін, які і надрукую у «Вольнай Беларусі».

Такім чынам для камісіі, якак складаецца, будзе матэрыял для апрацоўкі. С свайго боку, я прышлю пры першым выпадку матэрыялы па фізичнай тэрмінёгі, а цяпер дадаю, што маю пад рукою:

МА ТЭРЫЯЛЫ

для фізичнай тэрміналёгіі.

1). Фізыка	Фізика
2). Фізычнае цело	Фізическое тело
3). Матэрыя	Вещество
4). Прастор	Пространство
5). Ява	Явление
6). Хемія	Химия
7). Дух	Газ
8). Становішча ма- тэрыі	Состояние вещества
9). Жыжка	Жидкость
10). Духавідны	Газообразный
11). Вугальны квас	Углекислый газ
12). Будоўля матэрыі	Строение вещества
13). Абсяг	Объем
14). Мерная шклянка Мензурка	Мерная юниканка
15). Ініят	Сила
16). Ініят шіжару	Сила тяжести
17). Вага	Вес
18). Мярыло	Масштаб
19). Простападны напрамак	Вертикальное нап- равленіе
20). Паземны напра- мак	Горизонтальное нап- равленіе.

Кіев. С пашанаю Л. Леушчэнка.

Яшчэ аб справі будовы Беларускага Народнага Дому у Менску.

У папярэднім нумеры «Вольн. Белар.» я закрануў зачэсную у загалоўку справу. Ні хочучы, каб яна засталася толькі тамай для газетнай стацыі, а посыла супачыла у кучы макулятуры, — разьвіваю далей гэтую думку, пропануючы спосабы яе реалізацыі.

Самы просты, на мой погляд, спосаб правядзення проекту будовы у Менску Беларускага Народнага Дому у жыцце — гэта зарганізаваць таварыство будовы. Гэтая арганізацыя — гэта глаўны пачатак работы. Стварыўшы яе, можна ужо начаць збираль грошы, бо да-

гэтуль, калі-бі нават і знайшліся людзі, маючы ахвоту даць сваю ахвяру на гэту народную справу, то ні ведаючы, куды зьеварнуцца, куды даць грошы.

Ніхай нікога ні палохае аграмаднасьць сукін патрабнай на гэтае дзяло! Німа мейсса на скелтыцызм. Ніхай нават збор гроши ідзе памаду, ніхай нават проекція гэны дачэкаеца сваей рэалізацыі у далёкай будучыні, — ўсе роўна, — рук складываць нельга, работу траба рабіць...

Але я веру, што будова Дому у Менску ні так трудная да выпоўнення, як на першы погляд здаецца. Ініцыятыва і энэргія едзінак, а спогад усяго народу могуць зрабіць вельмі многа. Чэскі тэатр сёлета спраўляў толькі 50-ую гадаўшчыну свайго жыцця. Гэта-ж такі малы кавалак часу, а праз гэты час тэатр чэскі стаў на ёўропейскай вышыні. Чэхі ужо маюць багатую драматычную літаратуру, пакаленні мастакоў сцэнічнага штукарства, свае «Народнае Дівадло». На правінцыю прымені сцэмічнага мастацтва пасуць прыватныя правінцыяльныя драматычныя трупны...

Жыцце ідзе наперад усе шпарчэй. Тоё, што калісь рабілося праз 50 год, цяпер павінно зрабіцца шмат хутчэй. Тоё, што чахі, ні маючы сваей дзяржаўнасці, зрабілі для свайго тэатру праз поўстальце, мы зробім у час карацейши, калі у нас, так сама, як і там, справа гэта здабудзе сабе популярнасць паміж усяго народу. І вось, дзеяя гэтаго, калі ўваскросне да жыцця таварыство будовы Народнага Дому, траба, каб увойсьце у гэнае т-во было для усіх магчымо, каб кожны мог дацінць сваю капейку да народнай справы. І тады мы, як і нашы браты — чахі, будзем магчы на сценах съяўтыні нашага мастацтва выпісаць гордыя, пекныя слова: «народ сабе»...

Ф. А.

Поэтам.

Што дзень чытаю вашы творы
І часам сам пішу.
Калі душа у цяжкім горы,
Калі ад сълез гашу
Агонь съяўтога паважэння
Да працы, да лясоу
І праз надзею ад сумнення
У путах дум ізноу.
Мой нудны верш — і шчасціца съвета
Ен ні нясе с сабой.
Поэт я жалю, і праз гэта
Я знаюся з нудой.
Але люблю у час нядолі

Успомніць дні жыцця
Сваіх братоу, і песьні волі
Люблю успомніць я.

Дык вы, поэты, ні съпевайце,
Што вам у дзень здалось,—
Съпевайце песьні і складайце,
Як нам дауней жылось!
Поэт — цікавае тварэнне,
Ен для другіх узрос...
Ні траба-ж жалю і вонтпення
І годзі цяжкіх сълез!
Бо веру я, народ паустане
Да працы з нібыцця,
Як кветкі с пахам на кургане
Вясною да жыцця!
Бо веру я, іноу вярнеца
Ні паншчына,— судзьдзя:
Мне воля съніцца і, здаецца,
Што волю бачу я!

Менск, 17/vi 18.

М. Запольскі.

Рэдактар Я. Лёсік.

АВЕСТКА.

Новыя кніжкі:

- 1) Літэратурны Зборнік, сшыт. I. 90 "
- 2) Сцэнічныя творы, Тараса Гушчи 50 "
- 3) Даціячая Чытаница 50 "
- 4) Матчын Дар, зборн. верш. А. Гаруна 2 рб.—
- 5) Бярозна, алаведанні Ядвігіна Ш. 75 "
- 6) Сымон Музына, поэма Якуба Коласа 1 рб. 50 "
- 7) Тарас на Парнасе 30 "
- 8) Зборнік сцэнічных творау, сшыт. I. 4 рб.—
- 9) Першыя малітвы 30 "
- 10) «Вольная Беларусь», (у аправе) за 1/2 г. 1918 г. 5 рб.—
- 11) Што траба ведаць кожнаму беларусу (зборнік артыкулау) 75 "

Менск, Беларуская Кнігарня,
Захарауская, 18.